28/07/2021

Ο αγώνας προσευχής της Αγίας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου

/ Ορθόδοξες Προβολές

Πέρασε κάποτε από τον νου της οσίας Ειρήνης, της ηγουμένης της Ιεράς Μονής Χρυσοβαλάντου στην Κωνσταντινούπολη (Θ΄ αιώνας), ένας φοβερός και παράδοξος λογισμός: Εάν ο Θεός μου έδινε το διορατικό χάρισμα και γνώριζα την εσωτερική ζωή των αδελφών, θα διόρθωνα όσες αδελφές σφάλλουν και θα ενίσχυα όσες προκόβουν.

Άρχισε λοιπόν να παρακαλεί γι’ αυτό τον Θεό με πολλά δάκρυα και γονυκλισίες.

Παρουσιάσθηκε τότε ένας λευκοφορεμένος αστραφτερός άγγελος και της είπε:

– Χαίρε, πιστή δούλη του Κυρίου! Σύμφωνα με την προσευχή σου ο Θεός μ’ έστειλε να σε υπηρετώ για τη σωτηρία των αδελφών. Θα βρίσκομαι πάντα μαζί σου και θα σου αποκαλύπτω όλα τα μυστικά.

Μετά απ’ αυτό το όραμα η οσία ευχαρίστησε θερμά τον Θεό και καθημερινά καλούσε κάθε αδελφή και την ενεθάρρυνε στην ομολογία των σφαλμάτων της και στη διόρθωση.

Οι αδελφές κατάλαβαν ότι γνώριζε τα μυστικά βάθη των καρδιών τους. Θαύμαζαν γι’ αυτό και ομολογούσαν την υπερφυσική διόραση της αγίας.

Η Αγία Ειρήνη, η ηγουμένη της Ιεράς Μονής Χρυσοβαλάντου, **ακατάπαυστα** γευόταν την γλυκύτητα της προσευχής. Πολλές φορές αφοσιωνόταν στην προσευχή με τα οσιακά της χέρια υψωμένα επί μία ολόκληρη μέρα. Αύτη η στάση συνήθως, έπειτα από λίγη ώρα, προκαλεί ανυπόφορους πόνους στις κλειδώσεις. Η Αγία, παρ’ όλη την οδύνη, στεκόταν επί τόσες ώρες **ακίνητη.** Έμοιαζε με ξύλινη κολώνα. Πάθαινε αγκύλωση και χρειαζόταν μία αδελφή να της κατεβάσει τα χέρια, κι αυτό με δυσκολία.

Οι δαίμονες έφριτταν με τον **αγώνα της προσευχής της.** Προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να την εμποδίσουν είτε με τον **φόβο** είτε με την **υπερηφάνεια.** Ένας απ’ αυτούς την πλησίασε και την περιγελούσε:

– *Ειρήνη, ξύλινη, που ‘χεις πόδια ξύλινα…*

Η οσία εξακολούθησε ακίνητη την προσευχή της χωρίς να του δίνει σημασία.

Εκείνος αγρίεψε τόσο, που πήρε φωτιά από ένα καντήλι και άναψε τα ράσα της.

Πρόφθασε τότε μια αδελφή. Βλέποντας τον καπνό, έτρεξε και έσβησε την φωτιά, που θα κατέκαιε την οσία.

Τα μισοκαμμένα ράσα επί πολλές ημέρες **ευωδίαζαν.**

Ούτε οι «ζοφερές όψεις των πονηρών δαιμόνων», ούτε οι κοροϊδίες τους, ούτε ο κίνδυνος της ζωής, μπόρεσαν ν’ αποσπάσουν την Αγία από την γλυκύτητα της συνομιλίας της με τον Θεό.

Από το βιβλίο: ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΑΡΙΣΜΑΤΟΥΧΟΙ. Τόμος πρώτος. Ιερά Μονή Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής 2008, σελ. 55, 203.